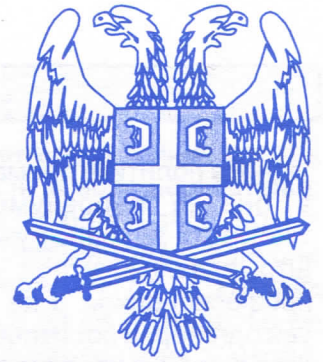

ВЕЛИКА

СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

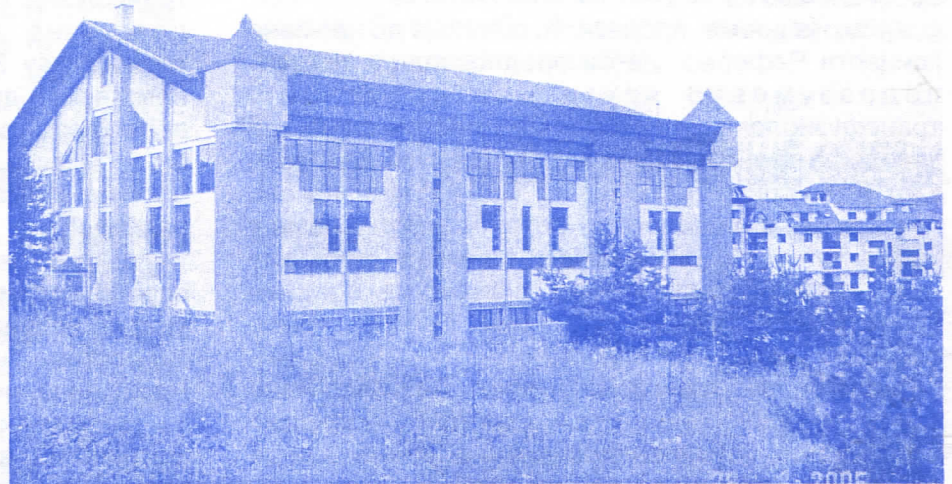
ЧАЈЕТИНА, СЕПТЕМБАР 2005. ГОДИНЕ
БРОЈ 2251

КОРУПЦИЈА И ЊЕНЕ ЖРТВЕ

Због тога што је указивала на корупцију и неправилности др. Смиљанић смењена са места начелника Службе за трансфузију

У току 2005-те године у златиборском округу дошло је до кулминације у дешавањима везаним за Реформу трансфузиолошке службе. Наиме, спроводиоци реформе, Министарство здравља и други који су њима потчињени, а која је започета још 2002-ге године, за коју је Европска унија одобрила донацију у висини 5 000 000 евра, а за коју је до сада потрошено 7 000 000 евра(?), и даље поред све "транспарентности" коју пропагирају здушно они који је спроводе, још увек не могу широј јавности да покажу на увид пројекат реформе, нити да наведу имена аутора, као ни да дају буџетске листе (за шта су паре потрошене).

Као евалуатор пројекта реформе трансфузиолошке службе Србије, задужена од стране Европске уније да контролише и прати развој пројекта, др. Радмила Смиљанић је константно од 2002-ге године указивала на неправилности и непоштовање основних услова које је Европска унија поставила. Као предуслов за покретање Реформе, Европска унија је дала директиву за измену

Зашто већ пет година не ради?

Зашто већ пет година не ради?

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

односа политике према трансфузиолошкој служби, а она је подразумевала смену комплетног Института за трансфузију крви Београд, из разлога што је далеко испод оптималног, и постављање професионалног, а не политичког кадра, као и да сви одговорни политичари предузму све активности како би се тај услов испунио, а најкасније 6 месеци од почетка Реформе. Овај предуслов за покретање Реформе није ни до данас испуњен. Осим тога, првобитни план Европске уније, за који је новац и одобрен, је подразумевао усклађивање прописа о трансфузиолошкој служби Србије са законима Европске уније, увођење информационог система, поштовање регионалне организације државе и локалних специфичности, организација мобилног сервиса, и комплетирање Националног центра за фракционисање (Establishment and support to a National Blood Transfusion Service in Serbia, decembar 2001.)

Како је време пролазило, дошло је до промене концепта Реформе, да би предпоследњи концепт подразумевао круту централизацију трансфузиолошке службе у којој постоје само три завода за трансфузију крви: Београд, Ниш и Нови Сад, и сва прикупљена крв из Србије одлази у ова три завода, а они одређују потребе у болницама у унутрашњости. Образложење за промену концепта је безбедност крви (а знамо да је једино Институт за трансфузију крви Београд имао случајеве

Институт за трансфузију крви Београд имао случајеве преношења путем крви ХИВ, Хепатитис Б и Ц инфекције) и рационализација трошкова (а да се ни не зна колики су сада трошкови).

Трансфузиолози из Србије су упозоравали да се Реформа не спроводи у корист пацијената, већ у циљу продаје тржишта. По тој реформи добровољни даваоци морају за своје лечење да купују крвне деривате. Одбор за здравље и породицу Скупштине Србије је овај концепт Реформе одбацио и прогласио штетним по интересе здравља становника Србије. Закључци Одбора за здравље и породицу Скупштине Србије су били обавезујући за све, али се десило да нас управо представници Министарства здравља упозоравају да ти закључци немају никакву снагу, тако да се питамо да ли уопште треба Одбор да постоји, а можда да ли нам треба и Скупштина или да пустимо Министарство да они сами доносе одлуке? Ипак, закључци имају своју тежину, па је група која је запела да наметне овакву Реформу, упустила у низ малверзација. Резултат тога је наставак Реформе, и потрошених уместо 5 000 000 евра, 7 000 000 евра за опремање три центра, са опремом која седам пута премашује капацитете

земље!!! Пара више нема, шта даље? Читалац се већ досетио: следи нови, промењени, концепт Реформе на три центра додато је и осам радних, Јединица, а финансирање ће бити из буџета!!! Ово је објављено у унапред достављеним закључцима учесницима статистима, на Консензус конференцији у априлу 2005-те године у Кристалној дворани хотела Хајат у Београду.

На све горе наведено, а што постоји и документовано, др Радмила Смиљанић из Здравственог центра у Ужицу је указивала током протеклих година, а као резултат тога је уследила смена др Смиљанић са места начелника у августу ове године, уз разноразна усмена образложења директора Здравственог центра др Дарка Маринковића, зависно од ситуације у којој прича, од тога да је узнемирила јавност шемом Министарства здравља о потребама за кадром у Служби за трансфузију (шема је јавни документ и приказује драстично смањење кадра у Служби за трансфузију Златиборског округа), преко тога да нема право др Смиљанић да се огласи у јавности већ то право задржава само директор или лице које он овласти, до писменог обавештења које је добила сама др. Смиљанић да може бити распоређена на свако радно место у оквиру установе, које одговара њеном знању и способностима (а на њено место је постављен уролог, вероватно, према знању и способностима). На постављање др Зорана Лазовића, уролога, на место начелника Службе за трансфузију, даваоци су запазили да се уролог бави отпадним материјама, а крв је, ипак, светиња. На довођење трансфузиолога из старосне пензије на место заменика начелника Службе за трансфузију, даваоци су остали без коментара- сваки коментар је излишан!!! У исто време др Дарко Маринковић, као јавни функционер, који плату добија из буџета и као такав не може обављати приватни посао у вези са здравством, јер је то конфликт интереса и законом је кажњиво, ради у приватној гинеколошкој ординацији. Појединачни колективни уговор Здравственог центра Ужица предвиђа за овакав пропуст моментални отказ. Приватном праксом се могу бавити лекари Здравственог центра само уз писмено одобрење директора, али не и сам директор, јер је он носиоц јавне функције, или је он сам себи дао моћ да мења законе. Тако и решење, које поседује писац овог текста, којим се др. Смиљанић одобравају контакти са медијима у смислу афирмације добровољног давалаштва крви, (афирмација представља развијање поштеног односа према институцији добровољног давалаштва, јер се оно гаји годинама, а може се срушити једним погрешним потезом), ништа не

ВЕЛИКА СРБИЈА

значи др. Маринковићу, иако га је сам потписао још прошле године. С обзиром да нас је др. Маринковић од пре неколико дана "удостојио" свог мишљења и огласио се пред медијима тек после потписивања Декларације општина Златиборског округа о Реформи трансфузиолошке службе, коју су потписали председници десет општина и представници добровољних даваоца крви, а у којој се правац реформе трансфузиолошке службе у Златиборском округу усмерава само и једино ка формирању Регионалног центра за трансфузију, као самосталне институције у оквиру Националне службе за трансфузију Србије, он је тиме себе сврстао у редове борбе против Декларације. Како др. Маринковић објашњава уверење Министарства које нам преноси, да сада сва крв остаје у Служби за трансфузију Опште болнице Ужице, а до пре извесног времена је било

да 100 % крви одлази у Београд? Да ли се то министар плаши Златиборског округа кад константно попушта у притисцима, па то изгледа овако у протеклим месецима:

- 1) 100% крви иде у Београд
- 2) 60% иде у Београд, а 40% остаје у Ужицу
- 3) Сва крв остаје у Ужицу, а у Београд се шаљу само узорци на обраду.

4) Не иду ни узорци, служба за трансфузију Ужице биће Радна јединица Института за трансфузију Београд (истурено одељење које ће тржишно пословати и уз сваку издату јединицу крви одељењу, достављаће и фактуру за наплату пошто Институт већ дуже време послује са енормним губицима, али и са падом даваштва, да ли и Службу за трансфузију у Ужицу таква судбина чека?)

Златиборски округ за такве политичке експерименте, који имају само једну и једину улогу а то је заштита корумптивних интереса и комерцијализација крви, није спреман и никад неће пристати на њих!!! Шта су, онда разлози или интереси др. Дарка Маринковића да ради против интереса становника Златиборског округа, за чије здравље је он лично одговоран?

Даваоци су јасно заузели став, о чему су обавестили Председника Републике, Председника Владе, Председника Одбора за здравље и породицу Скупштине Србије, Министра здравља, начелника Златиборског округа, да смена др. Радмиле Смиљанић, одмах након објављивања Декларације општина Златиборског округа о Реформи трансфузиолошке службе, не сме бити одговор политичара, који за себе тврде да су одговорни за судбину сопственог народа. Даваоци траже хитну смену др. Дарка Маринковића, јер је он тај који је свесно угрозио здравље становника Златиборског округа,

штитећи корумптивне интересе Министарства здравља и своје личне, али и због несхватања, омаловажавања и бахатог понашања према институцији добровољног даваштва. Једино је др. Смиљанић имала димензију да осети дух добровољног даваштва и да се бори за његов развој и заштиту интереса добровољних даваоца, а самим тим и пацијената. Уосталом Ужице је један од ретких центара у Србији који је имао довољно крви, док су многе болнице примале само хитне случајеве због недостатка крви. Многи чланови СРС су вишеструки даваоци крви, па смо једна од ретких странака која је минимум два пута годишње организовала акције давања крви. До даљњег ми ћемо одустати од акција. Да смо у нормалној држави, др. Смиљанић би за своја дела требала бити награђена, а не кажњена.

Све што је учињено, учињено је на штету становника Златиборског округа. Ко има корист од овакве Реформе? Шта тера те људе да раде против сопственог народа?

ДА ЛИ ЈЕ ИКАДА БИЛО ВИШЕ СМЕЋА

Може му се што хоће а хоће више но што може

Колико пута грађани општине Чајетина ће давати своје поверење људима који нису спремни, способни и стручни да одговоре захтевима стручног вођења једне општине у боље сутра. Како се по јутру дан познаје, на почетку владавине моћника видело се колико су стручни, спремни и способни да одговоре задацима које су добили. Како време пролази све више показују право лице људи који иза себе немају никаквих резултата. Пошто се већина учесника у власти, не може се похвалити својим радом и успесима пре доласка на власт, онда се није могло очекивати да могу успешно одговорити задацима пред њих постављеним.

Да подсетимо да је скупштинска већина била формирана од одборника (ДСС-а, СПО-а, Г17+ и СПС-а). Како смо у прошлом издању констатовали „Странке различитих идеологија окупљене око заједничког интереса-власти“.

Власти по сваку цену, власти да би се задовољили лични и групни интереси појединаца и њихових партија. После краћег времена ова наша констатација се потврдила. Пошто нису могли да се договоре око поделе колача јер су им апетити били велики, кренули су да износе истину једни о другима. Коалиција је пукла по шавовима.

За време владавине наведене коалиције направили су „запажене резултате“: подигли су себи плате, поставили своје нстручне чланове на одговорна места, укинули „Дирекцију за изградњу“ да би је претворили у „Фонд“ који је под ингеренцијом Председника општине, прилагодили регулациони план својим интересима утичући на „израђивача“ а то је „Дирекција Крагујевац“.

Уместо да се одмах укључе у решавање нагомиланих проблема они су сву своју енергију утрошили на прилагођавање функција себи и борби да заузму што боље позиције које би им омогућиле да напуне своје џепове, јер знају да немају много времена да остану на власти са таквим радом, а за нешто боље нису ни стручни ни способни. Пошто стручност нису могли стећи редовним школовањем понеки су одабрали лакши пут да дођу до диплома високе стручне спреме, а то само они знају како?

Поједини су своје нове дипломе преким путем стечене пустили у промет, а други чекају нове изборе да имају са чим да машу и обмањују јавност. Како смо видели састав коалиције знали смо да неће дуго трајати а то се и потврдило. Година прође

у заузимању гарда за борбу и обрачун неистомишљеника у странци са искључивањем истих из странке, па уместо да се решавају горући проблеми у општини а страначки интереси оставе по страни места су замењена и Општина је постала страначки полигон за обрачун неистомишљеника.

Председник општине тек сада износи у јавност све пропусте и криминалне радње предходне власти у којој је он био ни мање ни више већ други човек односно Председник Извршног Савета. Ако су делимично тачне његове изјаве о предходној власти где је он био други човек, а себе сматра поштеним и моралним човеком, како се могао кандидовати за тако одговорно и високо место Председника Општине. Ако је имао имало морала то не би требао да прихвати јер је учествовао или није спречио све радње које сада износи, а у сукобу су са законом.

Али председник није имао друго запослење па је убедио политичке истомишљенике а народ обмануо па када није могао нигде да се запосли онда у општину ни мање ни више већ на место Председника Општине.

После регулационог плана треба урбанистички решити и комунално опремити простор који је под хитно потребан Златибору као туристичкој дестинацији прве категорије.

Потребе Златибора по питању објеката су:

1. ски стазе са пратећим објектима
2. ексклузивни хотели високе категорије
3. затворени базени
4. спортски терени са пратећим садржајима
5. репрезентативни објекат Туристичке Организације

-Обновити путну мрежу у циљу квалитетне везе са свим околним селима и осталу инфраструктуру ради унапређења сеоског туризма и уопште туризма на Златибору.

-Водоснабдевање и комуналне услуге треба довести на ниво дестинације прве категорије.

За све ове инвестиције постоје заинтересовани улагачи који ће за врло кратко време урадити то, не дирајући општински буџет.

Села која су ближа Општини на њих се неко од власти и осврне када дођу избори. Све сеоске Месне Заједнице треба подједнако третирати. Бољом комуникацијом и бољим маркетингом може се доћи до знатно већег искоришћења сеоских потенцијала.

Ово су само неке смернице како Општину Чајетина треба организовати.

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешел; Главни и одговорни уредник: Елена Божић -Талијан; Заменик главног и одговорног уредника: Марина Томан; Издање припремила редакција у Чајетини: Ратко Јеремић, Милка Росић, Душан Жунић, Радивоје Мишовић; Тираж: 2000 примерака; Штампана: "Графопринт" Ужице